

522.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 listopada 1935 r.

o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia inwalidzkiego.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 5, poz. 31) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 6 w ust. 1 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w art. 29 ust. 3 i 4.”;

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Stopień utraty zdolności zarobkowej lub ogólnej utraty zdolności zarobkowej (art. 5-a) może być określony na stałe lub czasowo. Inwalida nie może żądać ponownego ustalenia stopnia utraty zdolności zarobkowej lub ogólnej utraty zdolności zarobkowej, określonego na stałe prawomocnym orzeczeniem.

Inwalida, którego stopień utraty zdolności zarobkowej lub ogólnej utraty zdolności zarobkowej został określony czasowo, może po upływie 12 mie-

sięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia żądać ponownego ustalenia stopnia utraty zdolności zarobkowej lub ogólnej utraty zdolności zarobkowej.

Jeżeli ponowne badanie rewizyjno - lekarskie nie stwierdzi zwiększenia się stopnia utraty zdolności zarobkowej lub ogólnej utraty zdolności zarobkowej, inwalida ponosi wszelkie koszty, związane z wdrożeniem postępowaniem.

Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu może poddać jednorazowej rewizji wszystkie orzeczenia komisji rewizyjno - lekarskich, względnie odwoławczych, co do istnienia dowodów związku przyczynowego uszkodzenia zdrowia z powodu choroby lub kalectwa ze służbą wojskową.”;

3) w art. 19 w ust. 1 wyrazy: „uprawniała przed śmiercią do zaopatrzenia pieniężnego” zastępuje się wyrazami: „uprawniała w dniu śmierci do zaopatrzenia pieniężnego z niniejszej ustawy (art. 10 i 71 ust. 1)”;

4) w art. 22:

w ust. 1 wyrazy: „których utrata zdolności zarobkowej uprawniała do zaopatrzenia pieniężnego z niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami: „których utrata zdolności zarobkowej uprawniała w dniu śmierci do zaopatrzenia pieniężnego z niniejszej ustawy (art. 10 i 71 ust. 1)”;

po ust. 5 wprowadza się jako ustęp 6 przepis:

„Prawo do renty na podstawie ust. 4 i 5 artykułu niniejszego nie służy sierotom, które zawarły związek małżeński.”;

dotychczasowy ust. 6 oznacza się jako ust. 7;

5) w art. 25 ustęp 2 otrzymuje brzmienie: „Rodzice inwalidy, którego śmierć nie pozostawała w związku przyczynowym ze służbą wojskową, mają prawo do renty, jeżeli zachodzą wymagania, określone w ustępie poprzedzającym, a zmarły syn miał w dniu śmierci prawo do zaopatrzenia pieniężnego z niniejszej ustawy (art. 10 i 71 ust. 1). Podstawę wymiaru zaopatrzenia rodzicielskiego stanowi wówczas renta zasadnicza, jaka służyłaby synowi w dniu śmierci.”;

6) w art. 29:

w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Terminy do zgłaszania roszczenia, określone w ust. 1 pkt. 3 i w ust. 2 artykułu niniejszego, biegną i upływają bez względu na datę uzyskania dowodu śmierci oraz bez względu na to, czy przed upływem tych terminów pozostali odpowiedzialni warunkom do uzyskania zaopatrzenia, wymaganym przez niniejszą ustawę (art. 19, 22, 25 i 32).”;

po ust. 2 wprowadza się jako ustępy 3 i 4 przepisy:

„Minister Opieki Społecznej może w porozumieniu z Ministrem Skarbu uwzględnić zgłoszenia roszczeń, dokonane przez inwalidę po upływie terminów, określonych w ust. 1 pkt. 1 artykułu niniejszego, nie później jednak niż w dniu 31 grudnia 1936 r., jeżeli inwalida położył zasługi w walkach o niepodległość Rzeczypospolitej.

Minister Skarbu może uwzględnić zgłoszenia roszczeń do zaopatrzenia, dokonane po upływie terminów, określonych w ust. 1 pkt. 3 i w ust. 2 artykułu niniejszego, nie później jednak niż w dniu 31 gru-

dnia 1936 r., jeżeli ubiegającymi się o zaopatrzenie są pozostali po osobach, które położyły zasługi w walkach o niepodległość Rzeczypospolitej.”;

dotychczasowe ust. 3 i 4 oznacza się jako ust. 5 i 6,

wprowadza się jako ustęp ostatni przepis:

„Jeżeli przy zastosowaniu przepisów ust. 5 i 6 artykułu niniejszego lub przepisów art. 32 początkowy termin uprawnienia do zaopatrzenia pieniężnego przypadający na okres przed dniem 1 kwietnia 1934 r., prawo do zaopatrzenia pieniężnego rozpoczyna się od dnia 1 kwietnia 1934 r.”;

7) w art. 66 w pkt. 2 zdania drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

„Jednocześnie uchyla się paragrafy 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1030), o ile odnoszą się do świadczeń pieniężnych z ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195); z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy ulegają umorzeniu wszelkie pretensje, oparte na zastosowaniu do tych świadczeń przytoczonych przepisów rozporządzenia.”;

8) w art. 71 w miejsce ust. 3 wprowadza się jako ustępy 3, 4, 5, 6 i 7 przepisy:

„Z dniem 1 kwietnia 1936 r. obniża się do kwoty 112,50 zł rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów:

1) wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. a, b i d,

2) wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c i e z utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą co najmniej 85%,

3) wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c i e, którzy pełnili służbę ochotniczą w wojsku Rzeczypospolitej Polskiej w czasie wojny lub w uznanych przez Państwo Polskie wojskowych formacjach polskich przy armjach obcych, lub brali udział w walkach orężnych przeciw państwom zaborczym i nieprzyjacielskim o niepodległość Polski po dniu 1 sierpnia 1914 r., albo którym nadano order wojenny „Virtuti Militari”, bądź Krzyż lub Medal Niepodległości, bądź Krzyż Walecznych.

Z dniem 1 kwietnia 1936 r. obniża się do kwoty 100 zł rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c i e, z wyjątkiem osób, wymienionych w ustępie poprzedzającym artykułu niniejszego, jak również do kwoty 90 zł rentę zasadniczą inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. 2 lit. a.

Przy obniżaniu zaopatrzeń pieniężnych na podstawie artykułu niniejszego mają zastosowanie przepisy art. 17.

Przepisy ust. 3 i 4 artykułu niniejszego obowiązują do dnia 31 marca 1938 r.

Upoważnia się Radę Ministrów do całkowitego lub częściowego uchylecia przepisów artykułu niniejszego oraz do podwyższania na pewien czas lub na stałe norm, wynikających z przepisów art. 17 niniejszej ustawy, dla miejscowości klasy B i C.”.

Art. 2. Osoby, które przed wejściem w życie dekretu niniejszego nabyły prawo do zaopatrzenia pieniężnego na mocy ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 5, poz. 31), zachowują to prawo po dniu 31 marca 1936 r. ze zmianami, wynikającymi z przepisów tej ustawy w brzmieniu dekretu niniejszego.

Art. 3. (1) Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

(2) Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 1 pkt. 5 zdanie drugie, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Opieki Społecznej: *Wł. Jaszczolt*
